

Yliopistokeskus

- LEHTI 2010 - 2011

12

Venäjä-koulutus
kiehtoo

8

Elintarvikealalla
eteenpäin

7

Energiapuulla
on kysyntää

Kuva: Matti Laitsaari

“Kaupunki tarvitsee korkeakoulutoimijoita ja osaaminen on avain alueiden menestykseen.”

MITÄ HYÖTYÄ

yliopistokeskuksesta ja tutkimuksesta on kaupungille?

Yliopistoja pidetään tärkeinä alueiden elinvoiman moottoreina. Yliopistot ja korkeakoulutoiminnot tuovat osaamista sekä dynamiikkaa ja liikettä alueille. Tutkimus voi hyödyttää uusien teorioiden kehittymistä ja teoreettisen ymmärryksen muodostumista, mutta samalla antaa eväitä arkipäivän ongelmien ratkaisuun. Miten yliopistotoimintojen ja tutkimuksen hyödyt näkyvät käytännössä? Yhteiskunnallisten hyötyjen ja vaikuttavuuden mittaaminen ei ole helppoa. Ilmiöt ovat monimuotoisia. Niitä ei ratkota yksittäisellä toimenpiteellä tai yksittäisen organisaation toimesta.

Olen itse tutkinut tutkimus-, kehitys- ja innovaatiotoiminnan yhteiskunnallisia vaikutuksia. Niitä voidaan ryhmitellä esimerkiksi taloudellisiin, teknologisiin, hyvinvointiin liittyviin, kulttuurisiin ja poliittisiin vaikutuksiin.

Korkeakoulu- ja yliopistotoiminnoilla on aivan erityinen merkitys alueilla, joilla ei ole omia emoyliopistoja. Osaamis- ja innovaatiovetoinen kasvu ja aluekehitys tarvitsevat osaamista ja osaajia. Tässä yliopistokeskuksilla ja ammattikorkeakouluilla on avainrooli. Niiden tulee entistä tiukemmin nivoutua osaksi alueen innovaatioympäristöä ja omaksua paitsi kehittäjän myös tutkimus- ja kehitystyön tulosten arkipäiväistäjän rooli.

Yliopistokeskuksilla voi olla huomattava yhteiskunnallinen vaikuttavuus. Niiden toiminta voi synnyttää uusia tuotteita ja palveluita, patenteja, ymmärryksen kehittymistä ja asenteiden muutosta. Hyödyt voivat liittyä paikkakunnan imagoon ja houkuttelevuuteen, työllisyyteen ja uuden yritystoiminnan syntymiseen. Tutkimuksesta syntyy myös liiketoimintaa. Tämän soisi näkyvän myös yliopistokeskusten toiminnassa. Elinkeinoelämän ja yliopistokeskuksen välimatkan ei tarvitse olla pitkä.

Vähintään yhtä tärkeää on se, että välimatka yliopistokeskuksen ja kaupungin välillä on lyhyt. On tärkeää, että kaupungin ja korkeakoulujen strategiat kulkevat samaan suuntaan. Näin käy, jos valmistelua tehdään yhdessä, eri näkökulmia toisiinsa sovitellen ja yhteistä ymmärrystä hakien.

Korkeakoulujen hankkeet voisivat jatkossa kiinnittyä tiukemmin kaupungin strategioiden toimeenpanoon. Voisi harkita sellaistaikin toimintatapaa, jossa korkeakoulutoimijat toteuttavat laajoja, kaupungin strategiasta lähteviä kehittämisohjelmia. Innovatiivista ajattelua tarvitaan myös yhteistyötavoissa. Kaupunki tarvitsee korkeakoulutoimijoita ja osaaminen on avain alueiden menestykseen.

Soile Kuitunen

Mikkelin kaupungin kehitysjohtaja

**Mikkelin yliopistokeskus
Yliopistokeskuslehti 2010–2011**

- Julkaisija
Mikkelin yliopistokeskus
Lönnrotinkatu 7, 50100 Mikkeli
- www.muc.fi

- Päätoimittaja Matti Malinen
- Toimitussihteerit Ulla Jurvanen, Sirpa Taskinen
- Toimituskunta Hanna Arpiainen, Anne Hytönen, Sari Ikonen, Hanna Kautiainen, Mari Syväoja, Heikki Särkkä

- Toimittaja Päivi Piispa / Positivo Oy
- Kuvat Päivi Piispa, Matti Laitsaari
Kannen kuva Päivi Piispa
- Ulkoasu ja taitto
Päivi Veijalainen / Huhtikuu
- Paino ja jakelu
Yliopistopaino

KOULUTUKSEEN? KIRJASTOON? TUTKIMUSTA LIIKETOIMINNAN TUEKSI?

Mikkelin yliopistokeskus palvelee

ALUEEN PARHAAKSI

Neljästä eri yliopistosta koostuvan Mikkelin yliopistokeskuksen (MUC) ovet ovat kaikille auki. Yliopistokeskuksessa tehdään tieteellistä tutkimusta, järjestetään eri alojen koulutuksia ja kehitetään erilaisia toimintamalleja, joilla tuetaan alueen kehitystä ja edistetään yrittäjyyttä.

Viime vuoteen verrattuna Mikkelin yliopistokeskukseen kuuluvien yliopistojen kokoonpanossa on tapahtunut muutoksia: Lappeenrannan teknillisen yliopiston ja Helsingin yliopiston kumppaneiksi yliopistokeskukseen ovat tulleet Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulu ja Itä-Suomen yliopisto. Nimien vaihto ei kuitenkaan ole muuttanut yliopistojen perustoimintaa alueella. Avoimen yliopiston opintoja, tutkintoon johtavaa koulutusta ja täydennyskoulutusta on tarjolla alueella asuville.

– Palveluja ovat myös esimerkiksi yliopistokeskuksen kirjasto, opinnäytetyöt eri aloilta ja Venäjäpalvelut. Yritykset voivat käyttää hyväkseen yliopistokeskuksessa tehtävää tutkimusta omassa toiminnassaan, Mikkelin yliopistokeskuksen pääsihteeri **Matti Malinen** sanoo.

Yliopistokeskuksessa räätälöidään koulutusta tarpeiden mukaan ja muun muassa elintarvikealan yritykset voivat saada apua tuotekehitykseen. Kannattaa osallistua myös kaikille avoimiin luentotilaisuuksiin ja seminaareihin.

– Haluamme toimia tiiviissä vuorovaikutuksessa Mikkelin seudun kanssa, Malinen sanoo.

Mikkelin yliopistokeskuksen toimijat

NÄMÄ ALAT OSATAAN MIKKELIN YLIOPISTOKESKUKSESSA:

- **Aluekehitys ja maaseutuosaaminen**
– Helsingin yliopiston Ruralia-instituutti
- **Bioenergia** – Lappeenrannan teknillinen yliopisto, LUT Savo
- **Digitointi** – Kansalliskirjaston digitointi, mikrokuvaus- ja konservointilaitos
- **Elintarvikeala** – Helsingin yliopiston Ruralia-instituutti
- **Luomutuotanto** – Helsingin yliopiston Ruralia-instituutti
- **Materiaalitekniikka**
– Lappeenrannan teknillinen yliopisto, LUT Savo
- **Osuustoiminta** – Helsingin yliopiston Ruralia-instituutti
- **Ympäristötekniikka** – Itä-Suomen yliopisto, Soveltavan ympäristökemian laboratorio
- **Yrittäjyys- ja liiketoiminta** – Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulu, Pienyrityskeskus, International Business -kandidaattiohjelma

TULE MUKAAN TAPAHTUMIIN!

- Muuttuva Unkari
– Gulassikommunismista Nyky-Unkariin
ke 10.11.2010 klo 13–17
- Venäjä-luentosarja, syksy 2010
- Tuloksia Tuukkalan kaivauksista, talvi 2011
- Mikkelin 2020-luvulla -seminarisarja, alkaa 13.10.2010 klo 16.30–18
- Mikkelin Tiedepäivä huhtikuussa 2011
- Lisätietoja: www.muc.fi

OPISKELIJAT IDEOIVAT

Mikkelin kaupungin markkinointia

International Business -kandidaattiohjelman opiskelijat pohtivat Mikkelin markkinoinnin uudistamista. Tulokset toivat ajattelemisen aihetta kaupungille.

Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun International Business -kandidaattiopiskelijat tekivät keväällä 2010 kolme eri projektia Mikkelin kaupungille. Yksi opiskelijaryhmä vertaili Mikkelin kaupungin markkinointia muihin kaupunkeihin, muun muassa Glasgow'hun, Nyköpingiin ja Barcelonaan. Toinen ryhmä teki kyselyn, joka on tarkoitus lähettää noin 1600 nykyiselle ja entiselle mikkiläiselle. Kolmas opiskelijatyö käsitteli Mikkelin kaupungin markkinoinnin organisointia.

– Opiskelijat olivat täydellinen ryhmä työhön: ennakkoluulottomalla asenteella työtä tekeviä, muualta tänne tulleita nuoria, joilla kuitenkin on kiin-nekohta kaupunkiin. Töistä saatiin paljon ajattelemisen aihetta, kaupungin kehitysohjaaja **Soile Kuitunen** toteaa.

Kuitunen kertoo opiskelijatöistä jääneen erityisesti mieleen sen, että raha ei ole tärkein asia onnistuneessa brändäyksessä, vaan se lähtee liikkeelle ainutkertaisuudesta ja innovatiivisuudesta.

– Tarvitaan radikaalia uudelleen-ajattelua. Ei kaupungin tarvitse olla metropoli kehittääkseen imagoaan, Kuitunen summaa.

Kaupunkimarkkinointia suunniteltaessa otetaan perinteisesti huomioon vain kaupungin ulkopuoliset ryhmät: matkailijat, potentiaalisia muuttajia tai tulevat opiskelijat. Kuitenkin mukaan pitäisi

ottaa myös nykyiset kaupunkilaiset.

– Pitää muistaa, että jokainen kaupunkilainen on kaupungin tarinan kertoja. Ei kannata monessakaan asiassa erotella vierailijoita ja asukkaita. Meidän pitää myös ajatella kunnianhimoisesti ja pitää jokaista kävijää potentiaalisena asukkaana, Kuitunen sanoo.

Miksi Mikkeliin?

Kysyimme kolmelta Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun International Business -kandidaattiohjelman opiskelijalta, miksi he valitsivat Mikkelin opiskelukaupungikseen.

SUNJIT SANDHU, SINGAPORE
"Mikkeliin minut toi hyvä opiskelupaikka. Halusin opiskella muualla kuin Singaporessa ja Suomeen halusin korkeatasoisen koulutuksen takia. Ulkomailla opiskellessaan oppii myös toisista kulttuureista ja sosiaalisia taitoja."

TIINA MARTIKAINEN, VANTAA
"Halusin opiskella englanniksi, sillä olen käynyt koko ikäni koulua muilla kielillä kuin suomeksi. Hyviä englanninkielisiä koulutusohjelmia on vähän, mutta Mikkelissä on sellainen. Täältä saa myös kontakteja ympäri maailmaa."

SHEILA NDUNGU, KENIA
"Olen asunut ikäni eri puolilla maailmaa ja muuttanut maasta toiseen. Haluan jatkaa aikuisenakin kansainvälistä elämää – siksi opiskelen kansainvälistä liiketaloutta. Mikkelin valitsin opintojen sisäl-
lön takia. Se oli hyvä valinta."

Opiskelijayhteistyö VIRKISTÄÄ YRITTÄJÄÄ

Fibrocom Oy:n toimitusjohtaja ja yrittäjä Mauri Laitinen katselee kokouspöydän ääressä pylväsdiagrammeja, jotka hän on saanut professori Susan Grinstediltä. Pylväätkertovat, miten Fibrocomissa tuotteiden hinnoittelu ja innovointi toimivat verrattuna yritysten keskiarvoon.

Vertailu on tulosta Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun kandidaattiohjelman Operations Management -kurssilta, jolla professori Grinsted opetti. Kyseisellä kurssilla opiskelijat tekivät Cambridgen yliopiston tutkimukseen perustuvan kyselyn yrityksille ja tuloksia verrattiin yritysten keskiarvoon. Parhaimpana antina kurssista Laitinen koki kuitenkin opiskelijoiden ja professorin kanssa käydyt keskustelut.

– On virkistävää yrittäjälle nähdä, miten paljon polttamatonta ruutia opiskelijoissa on ja toivon, että kyseinen into säilyy tulevissa työtehtävissäkin, Laitinen sanoo.

Fibrocom haluaa tehdä jatkosakin yhteistyötä opiskelijoiden kanssa: antaa oman panoksensa opiskelijoiden hyväksi ja toisaalta tutustua samalla yliopistojen toimintaan. Yksittäisten kurssien lisäksi yritykselle on tehty opinnäytetöitä. Lisäksi Fibrocom osallistuu

jatkuvasti isoihinkin tutkimushankkeisiin, joissa tutkimusta tekevät eri yliopistot.

– Opiskelijoiden kanssa tehtävästä yhteistyöstä voi syntyä isojakin hankkeita. Samalla tulee tuuksi alueen rekrytointipotentiaali, Laitinen sanoo.

Mieluummin kokemalla kuin lukemalla

Hinnoitteluun keskittyvän kyselyn Fibrocomille tekivät International Business -kandidaattiohjelman ensimmäisen vuoden peruskurssia opiskelleet **Miranna Talvinen** ja **Outi Pitkänen**. He kertovat oppineensa kyseisellä kurssilla tuotantoprosessien valvontaa sekä varaston ja laadunhallintaa.

Kyselyn tekeminen ja yritykseen tutustuminen oli opiskelijoille antoisaa. Tutustuminen pieneen yritykseen, jolla on innovatiiviset tuotteet, avasi pk-yrityksen toimintaympäristöä ja haasteita.

– Työn kautta opimme oikeasta elämästä. Kurssi oli avartava ja käytännönläheinen. Aikaisemmin olemme tehneet erilaisia caseja, mutta niissä emme ole olleet yritysten kanssa tekemisissä, Pitkänen sanoo.

– On kiinnostavampaa opiskella kokemalla kuin lukemalla, Talvinen kertoo.

Talvinen löysi kurssilta jopa kandidaatintyönsä aiheen.

– Laadunhallinta kiinnostaa.

Fibrocom Oy osallistui jo toista kertaa Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun International Business -kandidaattiohjelman kurssille esimerkkiyrityksenä. Opiskelijat ovat tyytyväisiä siihen, että saavat tutustua yrityksen toimintaan käytännön kautta.

Mauri Laitisen johtama Fibrocom Oy on kehittänyt ontelokomposiittimateriaalistaan uuden kontin energiapuun kuljetukseen.

Miranna Talvinen (vas.) ja Outi Pitkänen kertovat oppineensa Fibrocom-yhteistyöstä paljon.

”Energiapuun käyttö
lisääntyy jatkuvasti
Suomessa.”

”Raide- ja vesitiekuljetukset säästäisivät päästöjä verrattuna tiekuljetuksiin, mutta ne ovat kalliita.”

Suomessa käytetään yhä enemmän puuperäistä bioenergiaa eli esimerkiksi haketta ja kantoja energian lähteenä. Mikkelissä Etelä-Savon Energia käyttää voimalaitoksessaan yli 60 % puupolttoainetta sähköä ja lämpöä tuottavassa voimalassaan.

Energiapuun käyttö lisääntyy jatkuvasti ympäri Suomen vastikään hyväksytyn, niin kutsutun risupaketin ansiosta. Hallitus päätti keväällä lisätä uusiutuvan energian määrää niin, että uusiutuvan energian osuus loppukulutuksesta on 38 prosenttia vuonna 2020. Tämä muutos tehdään valtaosaksi puuta käyttämällä eli metsähakkeen käyttö tulisi kolminkertaistumaan vuoteen 2020 mennessä.

Kun puun käyttö lisääntyy, sitä täytyy tuoda voimalaitoksille yhä laajemmalta alueelta. Energiapuuksi ei kannata Lappeenrannan teknillisen yliopiston tutkijan **Olli-Jussi Korpisen** mukaan hakata mitä tahansa pajukkoa energialaitoksen takapihalta, vaan puun on oltava järeämpää tavaraa, vaikka kauempaa haettunakin. Syynä ovat metsätyön korkeat kustannukset. Hakkuutähde on halvinta, koska sitä syntyy järeiden päätehakkuiden sivutuotteena.

– Edullisimman materiaalin saatavuus on paljolti kiinni metsäyhtiöiden ja metsänomistajien tekemistä sopimuksista. Myös kilpailu materiaaleista on kiristynyt, Korpinen sanoo.

Kipuraja toistaiseksi
100 kilometriä

Puuperäisen biopolttoaineen haaliminen eri paikoista tarkoittaa käytännössä paljon kuljetuksia. Maa- ja metsäta-

Mistä asti hakkutähteitä kannattaa kuljettaa energiakäyttöön? LUT Savon yksikkö laskee kustannukset ja hiilidioksidipäästöt.

"Kipuraja hakkuutähteiden kuljetuksille on toistaiseksi ollut noin 100 kilometriä", kertoo Lappeenrannan teknillisen yliopiston tutkija Olli-Jussi Korpinen.

ENERGIAPUU

on kohta kysyttyä tavaraa

loustieteen maisteri Korpinen tutkii työssään, miten näitä kuljetuksia saataisiin järjeistettyä. Yrityksen kannalta kuljetusten järjeistämisen tarkoittaa eurojen säästämistä.

– Arvioimme hakkuutietojen, kuljetuskilometrilaskelmien ja matkan perusteella kuljetuskustannukset käyttöpaikalle tai varastolle. Kustannuksia verrataan vaihtoehtoihin polttoaineisiin, kuten kivihiileen. Toistaiseksi kipuraja kuljetuksille on ollut noin 100 kilometriä, Korpinen kertoo.

Hakkuutähteitä ulkomailta?

Haketta on kuljetettu Etelä-Savoonkin jo ulkomailta. Esimerkiksi Venäjän puolelta ulottuva hankintakeju on energia-

yrityksille eräänlainen varoventtiili, joka takaa raaka-aineen saannin varmemmin kuin jos oltaisiin vain kotimaisen hakkeen varassa.

– Hinta nousee helposti, jos materiaalista on pulaa. Hakkuutähteiden lisäksi meidän täytyy käyttää myös metsänhoidosta tulevaa materiaalia ja se on hakkuutähdettä kalliimpaa. Lisäksi jos metsäteollisuus ei hakkaa puuta, ei saada hakkuutähteitäkään. Siksi ovet täytyy olla auki ulkomaille, Korpinen toteaa.

Metsänhoidosta saatava hakkuutähte menee lisäksi moneen eri muuhunkin käyttöön.

– Moni metsänomistaja käyttää harvennuksesta saatavaa energiapuuta omana polttopuuna, mitä ei pidä ollenkaan väheksyä, Korpinen sanoo.

Laskentaan myös hiilidioksidipäästöt

LUT Savon yksikössä tehdään laskelmia myös kuljetuksen kasvihuonekaasupäästöjen osalta. Vihreää energiaa kannattaa kuljettaa mahdollisimman vähän, jotta elinkaaren aikaiset päästöt pysyvät mahdollisimman alhaalla.

– Raide- ja vesitiekuljetukset säästäisivät päästöjä verrattuna tiekuljetukseen, mutta ne ovat kalliita, koska ne vaativat enemmän työtä lastaus- ja purkuvaiheessa, Korpinen sanoo.

Raide- ja vesitiekuljetuksiin kehitetään kuitenkin jatkuvasti uusia menetelmiä, esimerkiksi uusia kontteja hakkeen kuljetukseen.

– Sähköjuna olisi paras vaihtoehto kuljetuksiin, Korpinen sanoo.

Yli 100 vuotta vanhassa vilja-aitassa ei enää säilytetä viljaa, mutta Oiva Torniainen leipoo vanhalla sukutilalla ruisleipää perinteisillä menetelmillä.

Ekoneum on ELINTARVIKEALAN YHDISTÄJÄ

Ekoneum elintarvikeosaamiskeskus

- Helsingin yliopiston Ruralia-instituutin, Mikkelin ammattikorkeakoulun ja MTT Mikkelin yhteinen yhdistyspohjainen elintarvikealan kehittäjä
- Viettää 10-vuotissyntymäpäiväänsä v. 2010
- Kehittää elintarvikealan yritysten toimintaa uusimman tutkimustiedon avulla
- Tekee elintarvikealan yrityksille kehittämissuunnitelmia, auttaa tuotekehityksessä ja kansainvälistymisessä, tekee markkinatutkimuksia ja konsultoi laadunhallinnassa
- Toiminnanjohtaja Sari Mäkinen-Hankamäki
sari.makinen-hankamaki@ekoneum.com
Puh. 044 355 0293

*”Ilman Ekoneumia
moni asia jäisi ajatuksen asteelle.”*

Hirvensalmelaisen maatalon pihassa tuoksuu herkullisesti tuore ruisleipä. Tuoksu tulee vanhasta navetasta, johon on rakennettu moderni leipomo. Järvi-Suomen Herkku Oy:n toimitusjohtaja **Oiva Torniainen** kertoo, että sata vuotta sitten samalla tilalla viljeltiin viljaa, nyt siitä valmistetaan leipää perinteisillä tuotantomenetelmillä.

– Meiltä lähtee päivittäin 1000–1500 isoa leipää, suurin osa pääkaupunkiseudulle. Vuosittain yrityksemme kasvaa parinkymmenen prosentin vauhdilla, Torniainen kertoo.

Järvi-Suomen Herkku on kehittänyt aktiivisesti toimintaansa Ekoneum elintarvikeosaamiskeskuksen kanssa. Mikkelissä sijaitseva Ekoneum auttoi rahoituksen hankkimisessa ja neuvoi, kun Järvi-Suomen Herkussa kehitettiin erilaisissa hankkeissa uutta leipomoa ja vaalean leivän reseptiikkaa sekä tutkittiin tuotteen säilyvyyttä. Yritykselle tehtiin myös selvitys hygienian hallinnasta ja ilmastoinnista.

Vastaavanlaiset palvelut ovat tarjolla kaikille eteläsavolaisille elintarvikealan yrityksille. Torniainen toivookin, että yrittäjät hyödyntäisivät Ekoneumia aikaisempaa enemmän. Sen kautta yliopistojen tietotaito ja resurssit ovat tulleet lähemmäs pienyrittäjää, vaikka yliopiston tutkimusmaailma voi olla monelle vieras.

– Ekoneum on kuin liima, joka kutoo palat yhteen: tutkimuksen tarpeen ja sen tekijät. Sen ansiosta eteläsavolainen elintarvikeyritystäjyys on mennyt eteenpäin. Usein kehittämisasiat viivästyvät pienyrittäjällä resurssipulan takia, joten on hyvä, että joku pitää huolta alan kehityksestä. Ilman Ekoneumia moni asia jäisi ajatuksen asteelle, Torniainen toteaa.

Elintarvikealan yritykset ovat tehneet myös yhdessä erilaisia projekteja Ekoneumin kautta. Esimerkiksi messuilla eteläsavolainen elintarvikeosaaminen on saanut näkyvyyttä yhteisosastoilla.

– Elintarvikealalla on monia suuria toimijoita, joten pienet yritykset tarvitsevat yhteistyötä pärjätäkseen, Torniainen sanoo.

A portrait of Professor Tapani Köppä, an older man with white hair, wearing a dark suit and a patterned tie, standing outdoors in front of green foliage.

*Professori Tapani Köppä puhuu
osuustoiminnallisuuden puolesta.
"Osuustoiminnallisuus on jo näyt-
tänyt kyntensä."*

Inhimillinen muoto YRITTÄÄ

Osuustoimintamuotoiselle yrittämiselle avautuu jatkuvasti uusia mahdollisuuksia. Tutkimusjohtaja, professori **Tapani Köppä** Helsingin yliopiston Ruralia-instituutista ehdottaa osuustoimintaa hyväksi muodoksi esimerkiksi yhteiskunnalliselle yrittäjyydelle.

Haluaisitko kuulua terveyskeskus-osuuskuntaan? Lunastaisit itsellesi osuuden osuuskunnasta, saisit paljon ennaltaehkäisevää terveydenhoitoa, kuten verenpaineen mittauksia, ja jos sairaus yllättäisi, pääsisit itse omistamallasi vuodepaikalle parantumaan. Tai mitä jos lapsesi koulutus olisi järjestetty opettajaosuuskunnan avulla? Tai haluaisitko kuulua osuuskuntaan, joka omistaisi oman tuulivoimalansa?

Nämä ehdotukset heittää esille Ruralia-instituutin tutkimusjohtaja, professori Tapani Köppä, joka on tutkinut osuustoimintaa jo neljä vuosikymmentä. Tänä aikana osuustoiminta on Suomessa muuttunut paljon. 1980-luvulla suuret osuuskunnat esimerkiksi kaupan alalla ja pankkialalla luopuivat raskeista ja jäykistä hallintomalleistaan ja palauttivat asiakkaan palvelun pääosaan. Nyt ne ovat johtavia omilla aloillaan.

1990-luvulla nousivat pienet osuuskunnat. Laman aikana moni pääsi yrittämisen makuun osuuskuntien kautta. EU:hun liittymisen myötä koeteltiin myös tuottajaosuuskuntia, jotka kui-

tenkin selvisivät kansainvälistymisestä pelättyä paremmin. 2000-luvulle tultaessa Suomesta oli kasvanut yksi osuustoiminnallisuuden kärkimaista.

Osuustoiminnalla hyvinvointia maaseudulle

Nykyään osuustoiminnallisuudelle aukeaa yhä enemmän mahdollisuuksia. Yritysmuotoa on alettu arvostaa aikaisempaa enemmän, vaikka se on esimerkiksi yrittäjyyspalveluja jakavissa organisaatioissa Köpän mukaan edelleen jätetty taka-alalle.

– On kuitenkin hienoa, että osuustoimintamuotoisen yrittämisen huomataan tuovan hyötyä alueelle. Toivoisin sitä verrattavan vielä enemmän yritysmalliin, jossa voitot maksetaan kasvoille sijoittajille oman alueen omistajien sijaan. Osuustoiminnallisuus on inhimillinen muoto yrittää ja se on jo näyttänyt kyntensä.

Suurin odotuksen herätelty keskustelu yhteiskunnallisesta yrittämisestä tarjoaa Köpän mukaan mahdollisuuksia

osuustoiminnalle. Hänen mukaansa on turha yrittää keksiä uutta yritysmuotoa, kun toimiva on jo olemassa.

– Erityisesti maaseudun palveluissa on vakava tehtävä sovittaa yhteen yhdistysten perinteistä palvelutoimintaa, julkista vastuuta palvelujen tarjonnasta ja osuustoimintaa markkinoiden vinoutumia korjaavana ratkaisumallina. Muutoin maaseudulta häviää tärkeitä palveluita, Köppä sanoo.

KANSAINVÄLINEN OSUUSTOIMINTASEMINAARI MIKKELIIN 2011

Ruralia-instituutti järjestää Mikkelissä kansainvälisen osuustoimintaliiton, ICA:n, tutkimusseminaarin vuonna 2011. Konferenssiin osallistuu osuustoiminnan tutkijoita ympäri maailman. Mikkelin seminaaria varten riittää ajankohtaisia aiheita osuustoiminnasta, mutta erityisesti yliopistojen välinen yhteistyö osuustoiminnan opetuksessa on suomalainen innovaatio, joka kiinnostaa osuustoimintatutkijoita maailmanlaajuisesti.

Yritys kasvaa oppisopimuksella

Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun Pienyrityskeskuksessa kehitetään oppisopimuskoulutusta niille, joilla on jo korkeakoulututkinto taskussaan. Lemeon-tuotantoyhtiön toimitusjohtaja, restonomi Jussi Koivusaari osallistui yhteen ensimmäisistä oppisopimustyyppisistä täydennyskoulutusohjelmista.

Jussi Koivusaari päätyi opiskelemaan sattumalta Kasvuyrityksen johtaminen -ohjelmaan, jonka järjestävät Haaga-Helia ammattikorkeakoulu ja Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun Pienyrityskeskus. Viime marraskuussa aloitetun opiskelun aikana on tapahtunut paljon. Koivusaaren johtaman Lemeonin liiketoiminnan suunta on muuttunut ja yritys on alkanut kasvaa. Osasyynä on vuoden 2009 kesällä täsmennetty strategia, mutta osansa on tehnyt myös koulutus.

– Ei voi puhua täysin uudesta alusta, mutta merkittävä suunnanmuutos on tapahtunut ja kasvua on tullut jo selvästi. Strategiatyötä on ohjannut opintojen myötä tullut kokonaisvaltaisuus ja strukturoitu pohdinta, toki samaan aikaan myös hallituksemme kokoonpano täsmentyi, Koivusaari sanoo.

Opiskelu painottuu omaan työhön

Kasvuyrityksen johtaminen -ohjelma, jossa Koivusaari opiskelee, on korkeakoulututkinnon suorittaneille tarkoitettu oppisopimustyyppinen koulutus. Opiskelu painottuu omaan työhön liittyviin tehtäviin lähiopiskelupäivien sijaan, mikä on ollut Koivusaaren mielestä erittäin antoisaa.

– Työmäärä on tullut moninkertaiseksi takaisin. Lähiopiskelupäivät taas herättävät mielenkiinnon ja esittelevät konkreettisia työkaluja.

Pienyrityskeskuksen koulutuspäällikkö **Heli Aaltonen** kertoo, että korkeakoulutettujen oppisopimustyyppinen koulutus on aivan uusi täydennyskoulutuksen muoto. Pienyrityskeskuksessa kehitetään parhaillaan neljää uudentyyppistä koulutusohjelmaa.

– Oppisopimustyyppisten ohjelmien kehittämisessä on painotettu erityisesti sitä, että aiheet lähtevät yritysten tarpeista ja että koulutuksille on kysyntää. Yrityksiä kiinnostaa tietenkin se, mikä hyödyttää yritystä ja auttaa kasvuun. Pienyrityskeskuksen koulutukset ovat hyvin käytännönläheisiä, vaikka perustuvat tutkimukseen, Aaltonen kertoo.

Mukavuusalueen ulkopuolelle

Suurin hyöty koulutuksesta on Koivusaaren mielestä siinä, että se pakottaa ottamaan esille asioita, jotka ovat oman mukavuusalueen ulkopuolella. Näitä asioita ei käsittelisi samalla intensiteetillä ilman koulutusta. Hyötyä on myös yrityksen ulkopuolisesta ohjaajasta, jonka jokainen koulutusohjelmaan osallistunut yritys sai.

– Ohjaajasta on todella paljon apua. Hänen avullaan esimerkiksi huomasimme, ettemme kertoneet oikein toiminnastamme ulospäin. Tilanne on nyt korjattu, Koivusaari sanoo.

"Oppisopimustyyppisten koulutusten kehittämisessä on painotettu erityisesti sitä, että aiheet lähtevät yritysten tarpeista", koulutus­päällikkö Heli Aaltonen kertoo.

KORKEAKOULUTETUN OPPISOPIMUSTYYPPIINEN KOULUTUS

- Opiskelijalle maksutonta
- Paljon oman työn kehittämistä luentojen sijaan
- Pienyrityskeskuksen oppisopimustyyppisissä koulutusohjelmissa uusina aiheina muun muassa Venäjä-osaaminen ja palveluliiketoiminnan johtaminen
- www.hse.fi/pienyrityskeskus

VENÄJÄ KIEHTOO

Ulla-Maija Suuniittua

”Tässä koulutuksessa on kaikki tiiviissä paketissa ja aloittain ryhmiteltynä, ja siitä minä pidän”, kertoo Ulla-Maija Suuniittu.

Ulla-Maija Suuniittu pitää Muuttuva Venäjä -koulutusta hyvänä voimavarana niille, jotka ovat työn puolesta venäläisten kanssa yhteydessä, ja niille, jotka haluavat tulevaisuudessa tehdä liiketoimintaa Venäjällä.

Itä-Suomen aluehallintoviraston AVI:n kehityspäällikkö **Ulla-Maija Suuniittu** tutustui Venäjän hallintoon kahden päivän ajan toukokuussa Mikkelissä järjestetyssä koulutuksessa. Suuniittu ei tarvitse Venäjä-tietoutta työssään, jossa hän vastaa Itä-Suomen aluehallintoviraston henkilöstön koulutuksesta, mutta oma mielenkiinto aiheeseen sai ottamaan kaksi lomapäivää ja lähtemään koulutukseen.

– Olen tutustunut aikaisemmin Venäjän yhteiskuntaan ja historiaan ja opiskellut kieltäkin. Lähdin Muuttuva Venäjä -koulutukseen henkilökohtaisen mielenkiinnon ja ihan yleisivistyksenkin vuoksi, Suuniittu sanoo.

Koulutusta Suuniittu suosittelee kaikille, joilla on jo olemassa olevia Venäjä-suhteita tai jotka haluavat niitä. Se auttaa Venäjä-yhteistyötä tekeviä toimimaan maassa, jonka hallinto on kovin erilainen kuin Suomessa. Koulutuksesta saa kokonaiskuvan Venäjän yhteiskunnasta ja maan tavoista.

– Olen kuunnellut useita erilaisia Venäjä-luentoja, mutta tässä koulutuksessa pidin siitä, että kaikki on tiiviissä pake-tissa ja aloittain ryhmiteltynä.

Oppimistehtävä perehdyttää kunnolla

Suuniittu on tuttu näky erilaisilla avoimilla luennoilla esimerkiksi Mikkelin yliopistokeskuksella, mutta akateemista täydennyskoulutusta hän ei ole käynyt 1970-luvulla suoritetun yliopistotutkintonsa jälkeen. Työssään paljon erilaisia koulutuksia Aluehallintoviraston henkilöstölle järjestävä Suuniittu päätti lähteä katsomaan, millaista nykyopiskelu on, ja hämmästyti työmäärää.

– Sunnuntait ovat menneet opiskellessa ja oppimistehtäviä tehdessä. Aiheeseen joutuu paneutumaan oppimistehtäviä tehdessä aivan eri tavalla kuin jos olisi käynyt vain yksittäisillä luennoilla, Suuniittu kertoo tyytyväisenä tilanteeseen ja aikoo jatkaa koko koulutusohjelman loppuun.

MUUTTUVA VENÄJÄ -HALLINTOKOULUTUSOHJELMA

- Viiden koulutusjakson kokonaisuus
- Tutustuttaa nyky-Venäjän hallintomalleihin ja toimintatapoihin
- Koulutusohjelman järjestävät Aalto-yliopiston kauppa-
korkeakoulun Pienyrityskeskus, Helsingin yliopiston
Ruralia-instituutti ja Mikkelin ammattikorkeakoulu.
Hanketta rahoittavat Euroopan sosiaalirahasto ja
Etelä-Savon maakuntaliitto
- Lisätietoja:
niko.arola@pyk.hkkk.fi, puh. 040 5380 961
www.hse.fi/pienyrityskeskus

YLIOPISTOMAILMAN EDELLÄKÄVIJÄ täyttää pyöreitä

Mikkelin yliopistokeskuksen toiminnot saivat alkunsa 30 vuotta sitten, kun ensimmäinen yliopistolinen yksikkö perustettiin paikkakunnalle: Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun Pienyrityskeskus aloitti toimintansa lokakuussa 1980 PK-JOKO-koulutuksella. Edelleen toimiva koulutusohjelma oli suunnattu pienten ja keskisuurten yritysten johtajille, mikä oli tuolloin aivan uutta.

Vielä 1970-luvulla johtamiskoulutukset oli suunnattu suuryrityksille, eivätkä pk-sektorin koulutuspalvelut kuuluneet yliopiston rooliin. Tällainen toiminta on ollut Pienyrityskeskuselle tyypillistä 30 vuoden aikana: olemme uskaltaneet lähtemään uusille aloille, johtaja **Pentti Mustalampi** sanoo.

– Kun Pienyrityskeskus aloitti, yrittäjyys oli marginaalinen ilmiö: suuryritykset hoitivat ulkomaankaupan ja uusien tuotteiden kehittämisen. Nykyään lasketaan sen varaan, että uudet innovaatiot nousevat kansainvälisessä ympäristössä toimivista pk-yrityksistä, tutkimusjohtaja **Jari Handelberg** kertoo.

Pienyrityskeskus sukeltaa rohkeasti aloille, joille muut eivät vielä uskalla mennä.

Luovista aloista uusi Nokia?

Pk-yritysten kouluttaminen on pysynyt Pienyrityskeskusten toiminnan punaisena lankana koko ajan. Alussa keskitettiin johtamiskoulutuksiin, sitten uusien yritysten perustamiseen, kasvuyrittäjyyteen ja kansainvälistymiseen. Nykyään koulutuksiin osallistuu noin 4 000 henkilöä vuosittain.

Koulutuksen rinnalle tuli myös muita pk-yrityksiä ja uusia yrityksiä tukevia palveluita. Nopeasti aloitettiin tutkimustiedon tarjoaminen yrityksille.

– Pienyrityskeskus tuottaa käytännönläheistä tietoa pk-yritysten näkökulmasta: Aalto-yliopiston tutkimustie-

toa sovelletaan yritysten käyttöön ja popularisoidaan tutkimustietoa.

Nykyään Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun Pienyrityskeskus toimii Mikkelin lisäksi myös Helsingissä, Pietarissa ja Tallinnassa. Pietarin yksikkö avattiin vuonna 1993 eli heti rajojen avauduttua Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen, koska Venäjä nähtiin tärkeänä markkina-alueena pk-yrityksille. Ensimmäinen yliopistolinen yrityshautomo perustettiin Helsinkiin 1997.

Nykyään Pienyrityskeskusten fokuksessa ovat luovat alat ja niiden yrittäjyys.

– Sitä varmasti pidetään puuhasteluna, jossa yliopiston ei pitäisi olla mukana; moni pitää vain teollisuutta ja korkeintaan palvelusektoria sellaisina aloina, joissa yliopiston pitäisi toimia. Me kuitenkin näemme, että luova ala on seuraava suuri juttu, joka tulee tärkeäksi niin yliopistoissa kuin yhteiskunnassa laajemminkin, **Handelberg** sanoo.

30
Eteenpäin!

PIENYRITYSKESKUS 30 VUOTTA YRITTÄJYYDEN EDISTÄJÄNÄ

- Yrittäjyyden, liiketoimintaosaamisen ja kansainvälistymisen valmennusohjelmia
- Tilauskoulutukset yrityksille
- Tutkimus- ja kehitystoiminta
- Yrityshautomotoiminta Start-Up Center
- Avoin yliopisto Mikkeli
- Yrityspalvelut myös Pietarissa ja Tallinnassa

Pienyrityskeskusten 30-vuotisjuhlaa vietetään 6.10.2010 Mikkeli
osoitteessa Lönnrotinkatu 5 ja 7.

Lisätietoja: www.hse.fi/pienyrityskeskus

Itä-Suomen yliopiston Soveltavan ympäristökemian laboratorio aloittaa juttusarjan, jossa tutustutaan Mikkelin yliopistokeskukseen työntekijöihin ja heidän työhönsä.

Töissä täällä!

Shashi ja Eveliina tutkivat vedenpuhdistusta

Tutkijat Eveliina Repo ja Shashi Prabha Dubey.

Tutkija Shashi Prabha Dubey esittelee Soveltavan ympäristökemian laboratoriossa lasiastioita, jotka ovat täynnä suomalaisille tuttuja, kuivattuja kasveja. Tohtori Dubeyn tutkimusaiheista yksi liittyy kasveihin: hän käyttää vedenpuhdistukseen esimerkiksi saniaisia yhdessä mineraalien kanssa. Laboratoriossa kasveista ja mineraaleista syntyy uusia materiaaleja, joita käytetään adsorbentteina: sitomaan vedestä haitallisia aineita itseensä. Näin vedestä poistuvat esimerkiksi metallit, lääkeaineet tai orgaaniset jätteet.

Adsorptiota Soveltavan ympäristökemian laboratoriossa tutkii myös tekniikan lisensiaatti **Eveliina Repo**. Hänen tutkimuksessaan keskitytään metallien, kuten koboltin, puhdistamiseen vedestä adsorption avulla. Menetelmää voidaan soveltaa myös ydinvoimaloiden matala-aktiivisten jätteiden käsitelyyn.

– Adsorptiossa vedessä oleva haitta-aine sitoutuu kiinteään aineeseen. Tämä on tehokas menetelmä ja helpottaa myös haitta-aineen jatkokäyttöä: esimerkiksi vedestä poistettuja metal-

leja voidaan helposti hyötykäyttää, kun ne saadaan ensin kerättyä kiinteän aineen pintaan ja sitten irrotettua siitä sopivalla menetelmällä, Repo sanoo.

Aktiivihiili on varmasti monille tutuin adsorptiomenetelmä. Sen tilalle pyritään kuitenkin keksimään uusia ratkaisuja, sillä aktiivihiili on kallista ja vaikea kierrättää.

Konkretia kiinnostaa ympäristökemiassa

Aikaisemmin Teknillisessä korkeakoulussa sähkökemian tutkinut Repo viimeistelee parhaillaan omaa väitöskirjatutkimustaan ympäristökemian alalta. Hän kiinnostui ympäristökemiasta sen konkreettisuuden takia.

– Jos tutkiessaan löytää ratkaisun, joka toimii, sillä on hyvät mahdollisuudet käytännön sovelluksiin. Suomessa on tärkeä löytää yhä tehokkaampia vedenpuhdistusmenetelmiä, sillä lainsäädäntö tiukentuu. Toki maissa, joissa on pulaa vedestä, vedenpuhdistus tulee vieläkin tärkeämmäksi, Repo sanoo.

Intiasta kotoisin oleva Dubey näkee vedenpuhdistuksen tutkimuksen tärkeänä yhteiskunnan kannalta. Kotimaassaan väitöskirjaansa tehdessään hän tutustui tutkimusalueeseen professorinsa kautta. Suomeen hän päätyi vuosi sitten etsiessään uusia mahdollisuuksia uran kehittämiseen.

– Tämä oli hieno tilaisuus oppia uutta. Olen saanut tehtyä paljon julkaisuja, mikä on urakehityksen kannalta hyvä. Nyt palaan takaisin Intiaan.

Laboratoriotyö on yksinäistä puurtamista

Käytännössä kemian tutkijan työ on laboratoriotutkimuksien tekemistä sekä tulosten analysointia ja kirjoittamista. Työ on itsenäistä ja laboratoriossa voi-kin nähdä omaan tutkimukseensa keskittyneitä tutkijoita monimutkaisen näköisten laitteiden kimpussa.

– Jos mahdollista, annamme toisillemme neuvoja ja teemme yhdessäkin tutkimusta, sillä siitä on hyötyä kaikille osapuolille, Dubey toteaa.

Pursialassa vaalitaan SUOMEN HISTORIAA

Kuka pitää huolen siitä,
että kallisarvoiset suomalaiset
aineistot, kuten vanhimmat
painetut kotimaiset kirjat,
säilyvät jälkipolville?

Mikkelin Digitointi- ja konservointikeskuksessa on vaalittu suomalaista kulttuurihistoriaa jo kahden vuosikymmenen ajan. Kansallinen digitointikeskus, mikrokuvaus- ja konservointilaitos viettää syksyllä 20-vuotisjuhliaan.

Kaikki alkoi, kun kansainvälisesti alettiin pohtia erilaisten aineistojen, kuten kirjojen, dokumenttien tai nauhoitteiden, säilymistä. Esimerkiksi Firenzessä tulva oli tuhonnut taidearteita jo 1960-luvulla ja 1800-luvun jälkeen valmistetun paperin huomattiin kestävän aikaa huonosti.

– Suomessakin havahduttiin katsomaan, millaisia aineistoja meillä on, ja mitkä niistä halutaan säilyttää. Siksi päätettiin perustaa Mikrokuvaus- ja konservointilaitos osaksi Kansalliskirjastoa, jossa suurin osa arvokkaasta aineistosta oli, Mikkeliin perustetun laitoksen johtajana alusta saakka toiminut **Majlis Bremer-Laamanen** kertoo. Nykyään laitoksessa työskentelee noin 50 alan ammattilaista, jotka takaavat kymmeniä, jopa satoja vuosia vanhojen kirjojen, pergamenttien tai vaikkapa julisteiden säilyvyyden jälkipolville mikrokuvaamalla, konservoimalla tai digitoimalla niitä.

Myös erilaisten äänitteiden, kuten LP-levyjen tai C-kasettien, säilyvyys on laitoksen tehtävänä. Parhailleen laitoksessa siirretään äänitteitä digitaaliseen muotoon. Aineistojen digitointi eli sähköiseen muotoon muuttaminen tuli laitoksen tehtäväksi 1990-luvun loppupuolella. Laitoksessa on kehitetty muun muassa Internetissä kaikkien käytössä oleva Historiallinen sanomalehtikirjasto (digi.kansalliskirjasto.fi), jossa on luettavissa kaikki Suomessa vuosina 1771–1900 ilmestyneet sanomalehdet.

– Historioitsijana olen tyytyväinen siihen, että voimme palvella sanomalehtikirjaston avulla historian tutkijoita,

jotka saavat aineiston helposti käyttöönsä. Samaan tapaan voitaisiin laittaa saataville myös muita aineistoja, Bremer-Laamanen toteaa.

Aineistojen digitointi ei kuitenkaan riitä, vaan niiden säilytys on edelleen laitoksen ykköstehtäviä.

– Olisi hirveää, jos fyysisistä aineistoista ei pidettäisi huolta. Olemme kehittäneet pitkälle eteenpäin aineistojen mikrokuvausta ja konservointia sekä olemme löytäneet hyvää osaamista meille. Lisäksi asiantuntijamme neuvovat ja vastaavat säilytykseen ja digitointiin liittyvissä kysymyksissä, Bremer-Laamanen sanoo.

Noin 50 alan ammattilaista takaavat jopa satoja vuosia vanhojen kirjojen, pergamenttien tai vaikkapa julisteiden säilyvyyden jälkipolville mikrokuvaamalla, konservoimalla tai digitoimalla niitä. Kuvassa digitoija Satu Hämäläinen.

KOHTAAVATKO YRITTÄJIEN JA MATKAILIJOIDEN MIELIKUVAT SUOMALAISISTA ELINTARVIKKEISTA?

Ruuan ympäristöystävällisyyden ja paikallisuuden viestintä matkailukontekstissa -hankkeessa tutkitaan, miten paikallisia elintarviketuotteita ja ruokapalveluja markkinoidaan ja mikä käsitys yrittäjillä on omista tuotteistaan. Samalla tutkitaan, mikä käsitys erityisesti venäläisillä matkailijoilla on ympäristöystävällisyydestä, luonnonmukaisuudesta ja paikallisuudesta suomalaisessa matkailukontekstissa.

Tutkimuksen tuloksia käytetään markkinoinnin kehittämisen lisäksi ruokapalvelujen ja elintarvikkeiden tekniiseen ja toiminnalliseen kehittämiseen ja testaukseen. Hanketta toteuttavat Helsingin yliopiston Ruralia-instituutti, Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun Pienyrityskeskus, Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskus Mikkeli sekä Mikkelin ammattikorkeakoulu. Hankkeessa on mukana 12 yritystä, joista 10 on pk-yrityksiä. Hanke on saanut kansallista rahoitusta Tekesistä.

- **Lisätietoja:** erikoissuunnittelija Marjo Särkkä-Tirkkonen, puh. 044 590 6849, marjo.sarkka-tirkkonen@helsinki.fi

KANSAINVÄLISIÄ OPISKELIJOITA MIKKELIIN

Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun Mikkelin yksikön International Business -kandidaattiohjelma oli jälleen kerran erittäin tavoiteltu opiskelupaikka. Englanninkielistä kauppatieteiden kandidaatin tutkintoa (BScBA) suorittamaan valittiin 81 uutta opiskelijaa. Ohjelmaan tuli yhteensä 916 hakemusta 60 eri maasta. Uusia ulkomaalaisia opiskelijoita saapuu Mikkeliin mm. Singaporessa, Vietnamista, Kiinasta, Venäjältä, Nigeriasta ja Saksasta.

Tärkein syy ohjelman suosioon on sen kansainvälisyys. Opetus järjestetään kokonaan englannin kielellä pääsääntöisesti ulkomaalaisten luennoitsijoiden voimin. Opintoihin kuuluu myös opiskelujakso ulkomailla. International Business -kandidaattiohjelman hakuaika syksyllä 2011 alkavaan koulutukseen on 7.3.-12.4.2011.

- **Lisätietoja:** www.hse.fi/mikkeli

MAASEUDUN KEHITTÄMISEN YLIOPISTOLLINEN KOULUTUSOHJELMA ALKAA LÄNSI-BALKANIN MAISSA

Helsingin yliopisto ja Ruralia-instituutti ovat mukana TEMPUS IV -hankkeessa, jossa tuotetaan Maaseudun kehittämisen erikoistumisohjelma (30 op) Albanian, Bosnia-Hertsegovinan, Makedonian ja Serbian yliopistoihin. Näistä maista hankkeessa on mukana kaksi yliopistoa kustakin. Erikoistumisohjelman lisäksi suunnitellaan täydennyskoulutusta, joka parantaa maaseudun kehittämistehtävissä eri järjestöissä jo toimivien valmiuksia.

- **Lisätietoja:** johtaja, professori Pirjo Siiskonen, puh. 0440 752 755, pirjo.siiskonen@helsinki.fi

LUOMUTIETOA ELINTARVIKEALAN TOIMIJOILLE

Koko elintarvikeketjun toimijoiden tietoisuutta luomusta ja sen mahdollisuuksista lisätään Luomutietoa koko ketjulle menekinedistämisen tueksi -hankkeessa. Tarkoitus on helpottaa luomutiedon saamista ja sähköisen materiaalin käyttämistä. Erityinen huomio kohdistetaan kuluttajiin, joille tarjotaan yleistajuista luomutietoa sekä www.luomu.fi-portaalin että sähköisten uutiskirjeiden kautta.

Helsingin yliopiston Ruralia-instituutin koordinoimassa hankkeessa ovat mukana Luomuliitto, EkoCentria, Kuule Oy, Kurmakka Oy ja Ruralian LuomuTietoVerkko-hanke. Hanketta rahoittaa Maa- ja metsätalousministeriö.

- **Lisätietoja:** tiedottaja Anne Hytönen, puh. 044 590 6834, anne-maria.hytönen@helsinki.fi

PIENYRITYSKESKUKSEN JA CEMATIN PIETARIN TOIMISTON AVAJAISET

Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun Pienyrityskeskuksen ja Cematin Pietarin yhteisen toimiston avajaisia juhlistetaan 26.-27.10.2010. Pietarin Suomitallossa. Ohjelmassa on suomalais-venäläinen tutkijaworkshop sekä suomalaisille ja pietarilaisille pk-yrityksille suunnattu foorumi, jossa yrityksillä on mahdollisuus verkottua keskenään, solmia kontakteja rahoittajiin ja saada tietoa suomalais-venäläistä yritysyh-

teistyötä edistävästä palveluista. Avajaiset huipentuvat iltatilaisuuteen 27.10.2010.

- **Lisätietoja:** Pietarin toimiston päällikkö Päivi Karhunen, puh. 050 387 8159, paivi.karhunen@hse.fi

YRITTÄJYYSTUTKIMUKSEN APURAHAT HAETTAVANA

Pienyrityskeskuksen tukisäätiö jakaa vuonna 2010 apurahoja yrittäjyyteen ja pk-yrityksiin kohdentuvaan tutkimukseen. Apurahoista osa kohdennetaan lisensiaatti- ja väitöskirjatutkimuksiin, joissa tutkimuksen kohteena on kasvuyrittäjyys (esimerkiksi kasvustrategiat ja kasvun johtaminen) ja yrittäjyysilmasto (esimerkiksi yrittäjyyskoulutuksen vaikuttavuus ja yrittäjyyskulttuuri). Hakuaika päättyy perjantaina 24.9.2010 klo 16.15. Apurahan hakulomakkeita voi tiedustella oman yliopiston ainelaitokselta tai tilata Pienyrityskeskuksen tukisäätiöltä.

- **Lisätietoja:** säätiön asiamies Pentti Mustalampi, puh. 010 2178 623, pentti.mustalampi@pyk.hkkk.fi

ETELÄ-SAVO SATSAA VAHVASTI NUORTEN KORKEAKOULUTETTUIEN TYÖLLISTÄMISEEN

Vastavalmistuneen korkeakoulutetun työllistymiskynnystä madalletaan Etelä-Savossa. Draivi Diili -ohjelma sparraa työttömän nuoren työelämään. Ohjelma sisältää tehovalmennusta ja ohjattua yritystyöskentelyä. Mukaan haluttiin korkeakoulututkinnon suorittaneita eteläsavolaisia nuoria, joilla ei ole vielä ammattiaan vastaavaa työtä.

Draivi Diilin taustalla ovat alueen ELY-keskus ja TE-toimistot, TEESA-hanke ja Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun Pienyrityskeskus, jotka yhdessä eteläsavolaisten yritysten kanssa toteuttavat tämän ohjelman Mikkelissä, Pieksämäellä ja Savonlinnassa.

- **Lisätietoja:** koulutuspäällikkö Heli Aaltonen, puh. 040 724 7467, heli.aaltonen@pyk.hkkk.fi

AVOIMEN YLIOPISTON OPINTOJA

Mikkelissä 2010–2011

YHTEISKUNTATIEEELLINEN KOULUTUSALA

Mikkelin kesäyliopiston järjestämä koulutus:

- Etiikka I (2 op) (UEF)
- English Academic and Professional communication (2 op) (UEF)
- English Academic reading and study skills (2 op) (UEF)
- Haastattelu sosiaalityön tutkimuksessa (2 op) (UEF)
- Hoitotieteen aineopinnot (60 op) (UEF)
- Hyvinvointipolitiikka (5 op) (UEF)
- Johdatus empiirisen sosiaalitutkimuksen menetelmiin (3 op) (UEF)
- Kirjoitusviestintä (2 op) (UEF)
- Laadullisten menetelmien perusteet yhteiskunta- ja kauppätieteilijöille (3 op) (UEF)
- Perheopintojen perusopinnot (25 op) (JY)
- Puheviestintä (2 op) (UEF)
- Ruotsin suullinen ja kirjallinen taito (yht. 3 op) (UEF)
- Sosiaalityön aineopinnot (60 op) (UEF)
- Sosiaalityön kandidaatintutkimus ja seminaari (10 op) (UEF)
- Sosiaalityön perusopinnot (25 op) (UEF)
- Sosiaalityön tutkimuksen lukeminen (2 op) (UEF)
- Sosiaalishallintotieteen perusopinnot (25 op) (UEF)
- Terveystieteiden kandidaatintutkimus ja seminaari (pääaine hoitotiede) (10 op) (UEF)
- Tieteellinen kirjoittaminen (3 op) (HY/JY)
- Tilastollinen ohjelmistokurssi (2 op) (UEF)
- Tilastotieteen johdantokurssi (5 op) (UEF)
- Tilastotieteen peruskurssi (4 op) (UEF)
- Tieteenfilosofia (2 op) (UEF)
- Viestinnän perusopinnot (25 op) (JY)
- Yhteiskuntafilosofia I (2 op) (UEF)

KASVATUSTIEEELLINEN KOULUTUSALA

Mikkelin kesäyliopiston järjestämä koulutus:

- Aikuiskasvatustieteen perusopinnot (25 op) (JY)
- Draamakasvatuksen perusopintojen opintojaksoja 1–4 op (JY)
- Erityispedagogiikan aineopinnot (35 op) (JY)
- Erityispedagogiikan peruskurssi (5 op) (JY)
- Erityispedagogiikan perusopinnot (25 op) (JY)
- Kasvatustieteen ja aikuiskasvatustieteen perusopinnot (25 op) (JY)
- Opetushallinnon perusopinnot (25 op) (UEF)

LUONNONTIEEELLINEN KOULUTUSALA

Mikkelin kesäyliopiston järjestämä koulutus:

- Tietojenkäsittelytiede: Johdatus ohjelmointiin (3 op) (UEF)
- Tähtitiede: Maailmankaikkeus nyt (4 op) (HY)
- Tietojenkäsittelytiede: Ohjelmointi I (4 op) (UEF)

KAUPPATIEEELLINEN KOULUTUSALA

Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun järjestämä koulutus:

- Johtamisen perusteet, kirjatentti (6 op)
- Henkilöstön valinta, arviointi ja palkitseminen (6 op)
- Laskentatoimen perusteet (6 op)
- Markkinoinnin perusteet (6 op)
- Principles of Economics (6 erts)
- Business Communication (6 erts)

Mikkelin kesäyliopiston järjestämä koulutus:

- Henkilöstöjohtamisen aineopinnot (35 op) (JY)
- Liiketoimintaosaamisen perusteet (28 op) (JY)

MAATALOUS-METSÄTIEEELLINEN KOULUTUSALA

Helsingin yliopiston Ruralia-instituutin/Co-op Network Studies -verkoston järjestämä koulutus (verkko-opintoina):

Osuustoiminnan ja yhteisötalouden perusopinnot (25 op):

- COOP1 – Yhteisötalouden ja osuustoiminnan perusteet, 5 op, 6.9.–24.10.2010
- COOP2 – Osuuskunta yritysmuotona ja sen erityispiirteet, 5 op, 17.1.–6.3.2011
- COOP3 – Osuustoiminta yrittäjyyden ja liiketoiminnan suunnittelussa 5 op, 1.11. – 19.12.2010
- COOP4 – Yhteisötalouden organisaatiot ja osuustoiminta, 5 op, 1.11.–19.12.2010
- COOP5 – Osuuskunta sosioekonomisten ongelmien ratkaisukeinona ja kehittämisen välineenä 5 op, 1.11.–19.12.2010

Aineopinnot:

- COOP6 – Paikallistalouden kestävä kehittäminen 5 op, 6.9.–24.10.2010

Mikkelin kesäyliopiston järjestämä koulutus:

- Hevoskurssi (3 op) (HY)

YHTEISKUNTATIEEELLINEN KOULUTUSALA JA OIKEUSTIEEELLINEN KOULUTUSALA

Mikkelin kesäyliopiston järjestämä koulutus:

Hallinto-oikeuden aineopinnot (35 op) (UEF)

Hallinto-oikeiden perusopinnot (25 op) (UEF)

- Hallintotoiminnan oikeudelliset perusteet (3 op) (TaY)
- Insolvenssioikeus (6 op) (UEF)
- Johdatus julkisoikeuteen (3 op) (UEF)
- Kauppaoikeus (8 op) (LY)
- Kunnallisoikeus (5 op) (UEF)
- Potilas- ja lääkintäoikeus (4 op) (LY)
- Rikos- ja prosessioikeuden perusteet (5 op) (UEF)
- Virkamiesoikeus (5 op) (UEF)
- Yleishallinto-oikeus (6 op) (UEF)

HUMANISTINEN KOULUTUSALA

Mikkelin kesäyliopiston järjestämä koulutus:

- Englannin tekstin ymmärtäminen, kirjoittaminen ja suullinen taito (3 op) (HY)
- Kirjoittamisen perusopinnot (30 op) (JY)
- Toisen kotimaisen kielen suullinen ja kirjallinen taito (virkamiesruotsi) (3 op) (HY)
- Yhteisöviestinnän perusopinnot (25 op) (JY)

FARMASIAN KOULUTUSALA

Mikkelin kesäyliopiston järjestämä koulutus:

- Lääkkeet ja urheilu (3 op) (HY)

TERVEYSTIEEELLINEN KOULUTUSALA

Mikkelin kesäyliopiston järjestämä koulutus:

- Arviointitutkimus (6 op) (UEF)
- Johdatus epidemiologiaan ja biostatistiikkaan (4 op) (YEF)
- Terveystieteiden aineopinnot (60 op) (UEF)
- Terveystieteiden perusopinnot (26 op) (UEF)

PSYKOLOGIAN KOULUTUSALA

Mikkelin kesäyliopiston järjestämä koulutus:

- Psykologian perusopinnot (25 op) (JY)
- Työ- ja organisaatiopsykologian perusopinnot (25 op) (UEF)

www.mikkelinkesayliopisto.fi • www.helsinki.fi/ruralia • avoin@pyk.hkkk.fi • www.hse.fi/pienyrityskeskus/avoin • www.avoinyliopisto.fi

MIKKELIN YLIOPISTOKESKUS PALVELUKSESSANNE 2010–2011

Helsingin yliopisto
Ruralia-instituutti
Lönnrotinkatu 7, 50100 Mikkelä
Puh. (015) 20 231
www.helsinki.fi/ruralia

Helsingin yliopisto
Kansallinen digitointi-
keskus, Mikrokuvaus- ja
konservointilaitos
Saimaankatu 6, 50100 Mikkelä
Puh. (015) 20 231
www.kansalliskirjasto.fi/kirjastoala/dimiko.html

Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun
Pienyrityskeskus
Lönnrotinkatu 7, 50100 Mikkelä
Puh. 010 217 8600
www.hse.fi/pienyrityskeskus

Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun
International Business
-kandidaattiohjelma
Lönnrotinkatu 5, 50100 Mikkelä
Puh. (015) 20 441
www.hse.fi/mikkeli

Lappeenrannan
teknillinen yliopisto LUT Savo
Prikaatinkatu 3E, 50100 Mikkelä
Puh. (05) 62 111
www.lut.fi/mikkeli

Itä-Suomen yliopisto
Soveltavan ympäristö-
kemian laboratorio
Patteristontkatu 1
50100 Mikkelä
Puh. 020 787 2211
www.uku.fi/laec

Mikkelin yliopistokeskus
Koordinaatioyksikkö
Lönnrotinkatu 7, 50100 Mikkelä
Puh. 050 439 7798
www.muc.fi

Mikkelin yliopisto-
keskuksen kirjasto
Lönnrotinkatu 7, 50100 Mikkelä
Puh. 050 438 5733,
Puh. 050 390 2447
Avoinna ma–pe 9–11 ja 12–16